

Αριθμός 638

Οι περί Ελέγχου της Ρύπανσης της Ατμόσφαιρας (Αποτέφρωση Επικίνδυνων Αποβλήτων) Κανονισμοί του 2002 οι οποίοι εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 9 του περί Ελέγχου της Ρύπανσης της Ατμόσφαιρας Νόμου του 2002, αφού κατατέθηκαν στη Βουλή των Αντιπροσώπων και εγκρίθηκαν από αυτή, δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σύμφωνα με το εδάφιο (3) του άρθρου 3 του περί Καταθέσεως στη Βουλή των Αντιπροσώπων των Κανονισμών που Εκδίδονται με Εξουσιοδότηση Νόμου, Νόμου (Ν. 99 του 1989 όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 227 του 1990).

Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΤΗΣ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2002

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 9

Για σκοπούς εναρμόνισης με τις πράξεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο—

(α) «Οδηγία 94/67/ΕΚ, του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1994, για την αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων» (ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ.34),

(β) «Απόφαση 97/283/ΕΚ, της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 1997, για τις εναρμονισμένες μεθόδους μετρήσεων της κατά μάζα συγκέντρωσης διοξινών και φουρανίων στις ατμοσφαιρικές εκπομπές σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφο 2 της Οδηγίας 94/67/ΕΚ σχετικά με την αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων» (ΕΕ L 113 της 30.04.1997, σ.11),

και για σκοπούς εναρμόνισης με την παράγραφο (2) του άρθρου 8 της

(γ) «Οδηγίας 96/59/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 1996, για τη διάθεση των πολυχλωροδιφαινυλίων και των πολυχλωροτριφαινυλίων (PCB/PCT)» (ΕΕ L 243 της 24.09.1996, σ.31),

187(Ι) του 2002. Το Υπουργικό Συμβούλιο ασκώντας τις εξουσίες, οι οποίες παρέχονται σ' αυτό δυνάμει του άρθρου 9 του περί Ελέγχου της Ρύπανσης της Ατμόσφαιρας Νόμου του 2002 εκδίδει τους πιο κάτω Κανονισμούς.

ΜΕΡΟΣ Ι – ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Συνοπτικός τίτλος.

1. Οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ως οι περί Ελέγχου της Ρύπανσης της Ατμόσφαιρας (Αποτέφρωση Επικίνδυνων Αποβλήτων) Κανονισμοί του 2002.

Εμπνεύει.

2.—(1) Στους παρόντες Κανονισμούς, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια—

«άδεια» σημαίνει την άδεια εκπομπής αερίων αποβλήτων, η οποία εκδίδεται με βάση το άρθρο 8 του Νόμου.

«εγκατάσταση αποτέφρωσης» σημαίνει οποιοδήποτε τεχνικό εξοπλισμό που χρησιμοποιείται για την καύση των επικίνδυνων αποβλήτων με οξείδωση, συμπεριλαμβανομένης της προεπεξεργασίας, καθώς και της πυρόλυσης ή άλλων μεθόδων θερμικής επεξεργασίας, όπως τεχνικές πλάσματος, εφόσον, στη συνέχεια, τα προϊόντα τους αποτεφρώνονται, με ή χωρίς ανάκτηση της θερμότητας που παράγεται από την καύση και περιλαμβάνει και εγκαταστάσεις που καίνε επικίνδυνα απόβλητα, ως συνήθη ή πρόσθετα καύσιμα, για οποιαδήποτε βιομηχανική διαδικασία· αλλά δεν περιλαμβάνει τις ακόλουθες εγκαταστάσεις αποτέφρωσης:

(α) Αποτεφρωτήρες πτωμάτων ή υπολειμμάτων ζώων·

- (β) αποτεφρωτήρες μολυσματικών νοσοκομειακών αποβλήτων, εφόσον τα απόβλητα αυτά δεν καθίστανται επικίνδυνα λόγω της παρουσίας άλλων συστατικών, όπως ορίζεται στο Παράρτημα IV του περί Στερεών και Επικίνδυνων Αποβλήτων Νόμου του 2002· ή 215(1) του 2002.
- (γ) αποτεφρωτήρες αστικών αποβλήτων, οι οποίοι επίσης καίνε μολυσματικά νοσοκομειακά απόβλητα, τα οποία δεν αναμειγνύονται με άλλα απόβλητα, τα οποία μπορεί να καταστούν επικίνδυνα λόγω μίας από τις άλλες ιδιότητες, που απαριθμούνται στον περί Στερεών και Επικίνδυνων Αποβλήτων Νόμο του 2002:

Νοείται ότι, ο πιο πάνω ορισμός καλύπτει το χώρο και ολόκληρη την εγκατάσταση, συμπεριλαμβανομένης της παραλαβής, της αποθήκευσης και των εγκαταστάσεων προεπεξεργασίας, του αποτεφρωτήρα, των συστημάτων τροφοδοσίας αποβλήτων, καυσίμου και αέρα, των εγκαταστάσεων επεξεργασίας καυσαερίων και υγρών αποβλήτων και των μηχανισμών και συστημάτων για τον έλεγχο της λειτουργίας αποτέφρωσης και τη συνεχή καταγραφή και παρακολούθηση των συνθηκών αποτέφρωσης.

«επικίνδυνα απόβλητα» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από τον περί Στερεών και Επικίνδυνων Αποβλήτων Νόμο του 2002, εξαιρουμένων όμως των αποβλήτων που καθορίζονται στο Παράρτημα I· 215(1) του 2002. Παράρτημα I.

«Νόμος» σημαίνει τον περί Ελέγχου της Ρύπανσης της Ατμόσφαιρας Νόμο του 2002· 187(1) του 2002.

«οριακή τιμή εκπομπής» ή «κατευθυντήρια τιμή εκπομπής» σημαίνει την κατά μάζα συγκέντρωση ρυπαντικών ουσιών, της οποίας δεν πρέπει να σημειωθεί υπέρβαση από επιτομές εγκαταστάσεων αποτέφρωσης κατά τη διάρκεια μιας ορισμένης περιόδου.

«PCB» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό από τους περί Στερεών και Επικίνδυνων Αποβλήτων (Πολυχλωροδιφαινύλια και Πολυχλωροτριφαινύλια) (PCB/PCT) Κανονισμούς του 2002· Επίσημη Εφημερίδα, Παράρτημα Τρίτο(1): 27.12.2002.

«υπόχρεος φορέας διαχείρισης επικίνδυνων αποβλήτων» σημαίνει τον κύριο, δημιουργό ή τον κάτοχο επικίνδυνων αποβλήτων.

«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

«υφιστάμενη εγκατάσταση αποτέφρωσης» σημαίνει την εγκατάσταση αποτέφρωσης, η οποία λειτουργούσε ή/και είχε εξασφαλίσει πιστοποιητικό εγγραφής διεργασίας, με βάση τον καταργηθέντα Νόμο πριν από την έναρξη ισχύος των παρόντων Κανονισμών.

«φορέας εκμετάλλευσης» σημαίνει κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που εκμεταλλεύεται την εγκατάσταση αποτέφρωσης ή το οποίο ασκεί ή στο οποίο έχει μεταβιβαστεί καθοριστική οικονομική εξουσία επ' αυτής.

(2) Οποιοιδήποτε άλλοι όροι που περιέχονται στους παρόντες Κανονισμούς και δεν ερμηνεύονται διαφορετικά από το κείμενο, έχουν την έννοια που αποδίδεται στους όρους αυτούς από το Νόμο.

3. Σκοπός των παρόντων Κανονισμών είναι η λήψη μέτρων και μεθόδων για την πρόληψη ή, εάν αυτό δεν είναι εφικτό, την κατά το δυνατό μείωση των αρνητικών επιπτώσεων από την αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων στο περιβάλλον, ιδίως της ρύπανσης της ατμόσφαιρας, καθώς και των πιθανών κινδύνων για την υγεία του ανθρώπου, που δημιουργούνται από την αποτέφρω- Σκοπός.

ση επικίνδυνων αποβλήτων και, για το σκοπό αυτό, να καθοριστούν και να διατηρούνται κατάλληλες συνθήκες λειτουργίας και οριακές τιμές εκπομπής για τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις αποτέφρωσης επικίνδυνων αποβλήτων στη Δημοκρατία.

Εφαρμογή.

89(I) του 1996
158(I) του 2001
25(I) του 2002.
215(I) του 2002.

4. Οι παρόντες Κανονισμοί εφαρμόζονται χωρίς επηρεασμό των διατάξεων των περί Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία Νόμων του 1996 έως 2002 καθώς και του περί Στερεών και Επικίνδυνων Αποβλήτων Νόμου του 2002.

Πεδίο εφαρμογής.

5. Οι παρόντες Κανονισμοί εφαρμόζονται, μόνο από υφιστάμενες εγκαταστάσεις αποτέφρωσης.

ΜΕΡΟΣ II – ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Χορήγηση άδειας.

6.—(1) Ο Υπουργός δύναται να αντικαταστήσει το πιστοποιητικό εγγραφής που χορηγήθηκε με βάση τον καταργηθέντα Νόμο με νέα άδεια, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρόντων Κανονισμών.

(2) Άδεια σε υφιστάμενη εγκατάσταση αποτέφρωσης χορηγείται μόνο όταν στη σχετική αίτηση εμφανίζεται ότι η υφιστάμενη εγκατάσταση αποτέφρωσης έχει σχεδιαστεί, εξοπλισθεί και πρόκειται να λειτουργήσει κατά τέτοιο τρόπο ώστε να λαμβάνονται όλα τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη της ρύπανσης της ατμόσφαιρας και να πληρούνται οι απαιτήσεις που προβλέπονται στους Κανονισμούς 8 έως 14.

(3) Η άδεια που χορηγείται από τον Υπουργό πρέπει να αναφέρει ρητά τους τύπους και τις ποσότητες των επικίνδυνων αποβλήτων που μπορεί να επεξεργαστεί η εγκατάσταση αποτέφρωσης, καθώς και τη συνολική δυναμικότητα του αποτεφρωτήρα.

(4) Στην περίπτωση εγκατάστασης, της οποίας πρωταρχικός προορισμός δεν είναι η αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων και εφόσον αυτή τροφοδοτείται με επικίνδυνα απόβλητα (συναποτέφρωση) που παράγουν έως και 40% της συνολικής εκλυόμενης θερμότητας στην εγκατάσταση ανά πάσα στιγμή λειτουργίας, χορηγείται άδεια για συναποτέφρωση και εφαρμόζονται ειδικότερα οι ακόλουθοι Κανονισμοί:

- (α) Κανονισμοί 3 έως 8,
- (β) Κανονισμός 9, παράγραφοι (1) και (7),
- (γ) Κανονισμός 10, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων για τις μετρήσεις που αναφέρονται στους Κανονισμούς 12 και 13,
- (δ) Κανονισμός 11,
- (ε) Κανονισμός 14.

(5) Η άδεια για συναποτέφρωση, όπως περιγράφεται στην παράγραφο (4) εκδίδεται μόνον αν αποδεικνύεται στην αίτηση—

- (α) Ότι οι καυστήρες επικίνδυνων αποβλήτων είναι τοποθετημένοι και τροφοδοτούνται με απόβλητα κατά τρόπο ώστε να επιτυγχάνεται η πληρέστερη δυνατότη αποτέφρωση και
- (β) με υπολογισμούς, όπως καθορίζεται στο Παράρτημα IV, ότι πληρούνται οι διατάξεις του Κανονισμού 10.

Παράρτημα IV.

(6) Η άδεια για συναποτέφρωση αναφέρει ρητά τους τύπους και τις ποσότητες των επικίνδυνων αποβλήτων που μπορούν να συναποτεφρωθούν στην εγκατάσταση και πρέπει να καθορίζει τις ελάχιστες και τις μέγιστες ροές μάζας των επικίνδυνων αποβλήτων, την κατώτερη και την ανώτερη θερμογόνο δύναμή τους και τη μέγιστη περιεκτικότητά τους σε ρύπους, όπως πολυχλω-

ριωμένα διφαινύλια (PCB), πενταχλωροφαινόλες (PCP), χλώριο, φθόριο, θείο, βαρέα μέταλλα.

(7) Εντός έξι μηνών από την εξασφάλιση άδειας, τα αποτελέσματα των μετρήσεων που διενεργούνται υπό τις προβλεπόμενες δυσμενέστερες συνθήκες, πρέπει να αποδεικνύουν ότι πληρούνται οι διατάξεις του Κανονισμού 10:

Νοείται ότι, για το ανωτέρω διάστημα, ο Υπουργός μπορεί να χορηγεί απαλλαγές από την τήρηση του απαιτούμενου ποσοστού που αναφέρεται στην παράγραφο (4).

7. Οι αιτήσεις για χορήγηση άδειας σε υφιστάμενες εγκαταστάσεις αποτέφρωσης επικίνδυνων αποβλήτων, οι αποφάσεις του Υπουργού αναφορικά με τις αιτήσεις καθώς και τα αποτελέσματα των μετρήσεων που προβλέπονται στον Κανονισμό 13, τίθενται στη διάθεση του ενδιαφερόμενου κοινού σύμφωνα και με τις πρόνοιες του Νόμου.

Πληροφόρηση του κοινού.

8.—(1) Ο φορέας εκμετάλλευσης είναι υποχρεωμένος να λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα σχετικά με τη μεταφορά και παραλαβή των αποβλήτων προκειμένου να προλαμβάνονται ή, εφόσον αυτό δεν είναι εφικτό, να μειώνονται στο ελάχιστο δυνατό, οι αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, ιδίως η ρύπανση της ατμόσφαιρας και οι κίνδυνοι που απορρέουν για την υγεία του ανθρώπου· τα δε μέτρα αυτά πρέπει να καλύπτουν τουλάχιστο τις απαιτήσεις της παραγράφου (2).

Υποχρεώσεις του φορέα εκμετάλλευσης πριν την αποδοχή αποβλήτων στην εγκατάσταση αποτέφρωσης.

(2) Πριν από την αποδοχή των αποβλήτων στην εγκατάσταση αποτέφρωσης, ο φορέας εκμετάλλευσης οφείλει—

(α) Να έχει στη διάθεση του πλήρη περιγραφή των αποβλήτων, η οποία να αναφέρει—

(i) Την προέλευση τη φυσική και, στο μέτρο του εφικτού, τη χημική σύνθεση των αποβλήτων και όλες τις αναγκαίες πληροφορίες προκειμένου να εκτιμηθεί η καταλληλότητά τους για την προβλεπόμενη μέθοδο αποτέφρωσης,

(ii) τα επικίνδυνα χαρακτηριστικά των αποβλήτων, τις ουσίες με τις οποίες δεν μπορούν να αναμιχθούν και τις προφυλάξεις που πρέπει να λαμβάνονται κατά το χειρισμό των αποβλήτων·

(β) να τηρεί τουλάχιστο τις ακόλουθες διαδικασίες παραλαβής:

(i) καθορισμό της μάζας των αποβλήτων,

(ii) έλεγχο των εγγράφων που απαιτούνται από τον περί Στερεών και Επικίνδυνων Αποβλήτων Νόμο του 2002 και, ενδεχομένως, εκείνων που απαιτούνται από την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο διασυνοριακών μεταφορών αποβλήτων και τη μεταφορά επικίνδυνων ουσιών,

215(1) του 2002.

(iii) λήψη αντιπροσωπευτικών δειγμάτων, εκτός εάν δεν ενδείκνυται, όσο το δυνατό πριν από την εκφόρτωση, προκειμένου να εξακριβωθεί με τη διεξαγωγή ελέγχων ότι είναι σύμφωνα με την περιγραφή που προβλέπεται στην υποπαράγραφο (α) της παραγράφου (2) και να διευκολυνθεί ο Υπουργός στον προσδιορισμό του είδους των αποβλήτων που υποβάλλονται σε επεξεργασία. Τα δείγματα αυτά πρέπει να διατηρούνται τουλάχιστον ένα μήνα μετά την αποτέφρωση.

(3) Με απόφαση του Υπουργού, μετά από σχετική εισήγηση της Τεχνικής Επιτροπής, είναι δυνατό να προβλέπονται εξαιρέσεις από τις υποχρεώσεις

της παραγράφου (2) αναφορικά με βιομηχανικές εγκαταστάσεις ή επιχειρήσεις που αποτεφρώνουν μόνο τα δικά τους απόβλητα στον τόπο παραγωγής τους, με την προϋπόθεση ότι τηρείται το ίδιο επίπεδο προστασίας.

Απαιτήσεις
λειτουργίας
των
εγκαταστάσεων
αποτέφρωσης.

9.—(1) Οι εγκαταστάσεις αποτέφρωσης πρέπει να σχεδιάζονται και να λειτουργούν κατά τέτοιο τρόπο ώστε να επιτυγχάνεται η πληρέστερη δυνατή αποτέφρωσή των αποβλήτων, ενδεχομένως με τη χρήση κατάλληλων τεχνικών προεπεξεργασίας των αποβλήτων.

(2) Όλες οι εγκαταστάσεις αποτέφρωσης πρέπει να σχεδιάζονται, να εξοπλίζονται και να λειτουργούν κατά τρόπο ώστε τα αέρια που παράγονται από την αποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων να φέρονται, μετά την τελευταία διοχέτευση αέρα καύσης, κατά ελεγχόμενο και ομοιογενή τρόπο, ακόμη και υπό τις προβλεπόμενες δυσμενέστερες συνθήκες, σε θερμοκρασία τουλάχιστον 850°C, επιτυγχανόμενη στο ή κοντά στο εσωτερικό τοίχωμα του θαλάμου καύσης, επί τουλάχιστο δύο δευτερόλεπτα με παρουσία τουλάχιστον 6% οξυγόνου. Εάν αποτεφρώνονται επικίνδυνα απόβλητα που περιέχουν πάνω από 1% αλογονούχων οργανικών ουσιών, εκφραζομένων σε χλώριο, η θερμοκρασία πρέπει να ανέρχεται τουλάχιστο στους 1100°C. Όταν ο κλίβανος της εγκατάστασης τροφοδοτείται μόνο με υγρά επικίνδυνα απόβλητα ή με μείγμα αερίων ουσιών και κονιορτοποιημένων στερεών από θερμική προεπεξεργασία επικίνδυνων αποβλήτων υπό συνθήκες έλλειψης οξυγόνου, και όταν το αέριο τμήμα παρέχει περισσότερο από 50% της συνολικώς εκλυόμενης θερμότητας, η περιεκτικότητα σε οξυγόνο μετά την τελευταία διοχέτευση αέρα καύσης πρέπει να ισούται τουλάχιστο με 3%.

(3) Όλες οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις αποτέφρωσης πρέπει να εξοπλίζονται με καυστήρες που τίθενται αυτομάτως σε λειτουργία όταν η θερμοκρασία των αερίων καύσης, μετά την τελευταία διοχέτευση αέρα καύσης, πέφτει κάτω από την ελάχιστη ενδεδειγμένη θερμοκρασία που αναφέρεται στην παράγραφο (2). Οι καυστήρες αυτοί χρησιμοποιούνται επίσης κατά την έναρξη ή τη διακοπή λειτουργίας προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η προαναφερόμενη ελάχιστη θερμοκρασία διατηρείται ενόσω υπάρχουν ακόμη άκαυστα απόβλητα στο θάλαμο καύσης.

(4) Κατά την έναρξη και τη διακοπή λειτουργίας ή όταν η θερμοκρασία των αερίων καύσης πέφτει κάτω από την ελάχιστη ενδεδειγμένη θερμοκρασία που αναφέρεται στην παράγραφο (2), οι καυστήρες δεν πρέπει να τροφοδοτούνται με καύσιμα που μπορούν να προκαλέσουν εκπομπές υψηλότερες από εκείνες που προκύπτουν από την καύση υγραερίου, φυσικού αερίου ή ακάθαρτου πετρελαίου εσωτερικής καύσης (diesel oil), όπως ορίζεται στην εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία που στοχεύει σε εναρμόνιση με την Οδηγία 75/716/ΕΟΚ.

(5) Κάθε εγκατάσταση αποτέφρωσης πρέπει να διαθέτει και να λειτουργεί ένα σύστημα που να εμποδίζει την τροφοδότηση επικίνδυνων αποβλήτων—

(α) Κατά την έναρξη λειτουργίας, έως ότου επιτευχθεί η ελάχιστη απαιτούμενη θερμοκρασία αποτέφρωσης,

(β) όταν δε διατηρείται η ελάχιστη απαιτούμενη θερμοκρασία αποτέφρωσης,

(γ) όταν οι συνεχείς μετρήσεις που απαιτούνται σύμφωνα με την υποπαραγράφο (α) της παραγράφου (1) του Κανονισμού 13, δείχνουν ότι έχει σημειωθεί υπέρβαση κάποιας οριακής τιμής εκπομπής λόγω διαταραχών ή βλάβης των συστημάτων καθαρισμού.

(6) Για ορισμένα επικίνδυνα απόβλητα, ο Υπουργός είναι δυνατό να επιτρέψει να καθορίζονται στην άδεια, απαιτήσεις διαφορετικές από εκείνες που

αναφέρονται στην παράγραφο (2). Για να χορηγηθεί άδεια πρέπει να τηρούνται τουλάχιστον οι διατάξεις του Κανονισμού 10, τα δε επίπεδα των διοξινών και φουρανίων, που εκπέμπονται πρέπει να είναι χαμηλότερα από ή αντίστοιχα προς εκείνα που επιτυγχάνονται με την τήρηση των απαιτήσεων που καθορίζονται στην παράγραφο (2). Όλες οι συνθήκες λειτουργίας που καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου και τα αποτελέσματα των διενεργούμενων εξακριβώσεων ανακοινώνονται στην Επιτροπή στα πλαίσια των πληροφοριών που παρέχονται σύμφωνα με τον Κανονισμό 17.

(7) Κατά τη λειτουργία της εγκατάστασης αποτέφρωσης, οι συγκεντρώσεις μονοξειδίου του άνθρακα (CO) στα αέρια καύσης δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις ακόλουθες οριακές τιμές εκπομπής:

(α) 50 mg/m³ αερίου καύσης ως μέση ημερήσια τιμή,

(β) 150 mg/m³ αερίου καύσης για το 95 % τουλάχιστον όλων των μετρήσεων που ορίζονται ως μέσες δεκάλεπτες τιμές ή 100 mg/m³ αερίου καύσης όλων των μετρήσεων που ορίζονται ως μέσες ημίωρες τιμές κατά τη διάρκεια ενός οποιουδήποτε 24ώρου.

(8) Όλες οι εγκαταστάσεις αποτέφρωσης πρέπει να σχεδιάζονται, να εξοπλίζονται και να λειτουργούν κατά τρόπο ώστε να προλαμβάνονται οι εκπομπές στην ατμόσφαιρα που προκαλούν σημαντική ατμοσφαιρική ρύπανση στο επίπεδο του εδάφους και ιδιαίτερα, τα καυσαέρια πρέπει να απορρίπτονται κατά ελεγχόμενο τρόπο μέσω καπνοδόχου.

(9) Το ύψος της καπνοδόχου που προβλέπεται στην παράγραφο (8) υπολογίζεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να προστατεύεται η υγεία του ανθρώπου και του περιβάλλοντος.

10.—(1) Οι εγκαταστάσεις αποτέφρωσης πρέπει να σχεδιάζονται, να εξοπλίζονται και να λειτουργούν κατά τρόπο ώστε να μη σημειώνεται στα εκπεμπόμενα αέρια υπέρβαση τουλάχιστο των οριακών τιμών εκπομπής που αναφέρονται στους Πίνακες Α, Β, και Γ του Παραρτήματος II.

Καθορισμός οριακών τιμών εκπομπής.

Παράρτημα II.
Πίνακας Α, Β, Γ.

(2) Η εκπομπή διοξινών και φουρανίων πρέπει να μειώνεται με τις πιο προηγμένες τεχνικές. Όλες οι μέσες τιμές που μετρούνται κατά τη δειγματολογική περίοδο τουλάχιστον 6 ωρών και το πολύ 8 ωρών δεν πρέπει να υπερβαίνουν την οριακή τιμή του 0,1 ng/m³, σύμφωνα με τις εναρμονισμένες μεθόδους μετρήσεων που προβλέπονται στο Παράρτημα V. Αυτή η οριακή τιμή ορίζεται ως το σύνολο των συγκεντρώσεων των επιμέρους διοξινών και φουρανίων που υπολογίζονται σύμφωνα με το Παράρτημα III.

Παράρτημα V.

Παράρτημα III.

(3) Τα αποτελέσματα των μετρήσεων που γίνονται για να εξακριβωθεί η συμμόρφωση προς τις οριακές τιμές που ορίζονται στον Κανονισμό 9 και στον παρόντα Κανονισμό πρέπει να ανάγονται στις συνθήκες, που ορίζονται στην παράγραφο (5) του Κανονισμού 13.

(4) Όταν επικίνδυνα απόβλητα συναποτεφρώνονται σύμφωνα με την παράγραφο (4) του Κανονισμού 6, τότε η παράγραφος (7) του Κανονισμού 9 και οι παράγραφοι (1), (2) και (3) του παρόντος Κανονισμού ισχύουν μόνο για το τμήμα του όγκου των καυσαερίων που παράγεται από την αποτέφρωση των αποβλήτων αυτών, σύμφωνα με τα κριτήρια του Παραρτήματος IV. Κατάλληλες οριακές τιμές εκπομπής για τους σχετικούς ρύπους που περιέχονται στα εκπεμπόμενα αέρια των εγκαταστάσεων που αναφέρονται στην παράγραφο (4) του Κανονισμού 6, καθορίζονται σύμφωνα με το Παράρτημα IV.

Παράρτημα IV.

Παράρτημα IV.

Διάθεση και αξιοποίηση καταλοίπων από εγκαταστάσεις αποτέφρωσης. 215(Ι) του 2002.

11.—(1) Τα κατάλοιπα που προκύπτουν μετά από προεπεξεργασία από τη λειτουργία της εγκατάστασης αποτέφρωσης πρέπει—

(α) Να ανακτώνται ή να διατίθενται σύμφωνα με τον περί Στερεών και Επικίνδυνων Αποβλήτων Νόμο του 2002· ή

(β) να φυλάγονται χωριστά μέχρις ότου ληφθεί απόφαση για την ανάκτηση ή τη διάθεσή τους, και για να διευκολυνθεί η ανάκτηση και η διάθεσή τους, θα πρέπει να εφαρμόζεται η κατάλληλη τεχνολογία.

(2) Η μεταφορά και η ενδιάμεση αποθήκευση ξηρών καταλοίπων υπό μορφή σκόνης, όπως σκόνης καυστήρων και ξηρών καταλοίπων από την επεξεργασία αερίων αποβλήτων, πρέπει να πραγματοποιείται σε κλειστά δοχεία.

(3) Οποιαδήποτε θερμότητα παράγεται από τις διαδικασίες αποτέφρωσης θα πρέπει να αξιοποιείται κατά το δυνατό.

(4) Οι τρόποι διάθεσης ή αξιοποίησης των καταλοίπων αποτέφρωσης καθορίζονται αφού προηγουμένως διαπιστωθούν τα φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά και οι ρυπαντικές ιδιότητες των διάφορων καταλοίπων αποτέφρωσης. Για το σκοπό αυτό, ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης διεξάγει κατάλληλες δοκιμές και αναλύσεις που αφορούν ιδίως το διαλυτό κλάσμα και τα βαρέα μέταλλα.

Απαιτήσεις μετρήσεων.

12.—(1) Στην άδεια που χορηγεί ο Υπουργός καθορίζονται υποχρεωτικά και απαιτήσεις μέτρησης προκειμένου να παρακολουθούνται, σύμφωνα με τον Κανονισμό 13, οι παράμετροι, οι συνθήκες και οι κατά μάζα συγκεντρώσεις των συναφών με τη διαδικασία αποτέφρωσης ρύπων.

Παράρτημα V.

(2) Η άδεια χορηγείται μόνο εάν εμφανίζεται στην αίτηση ότι οι προτεινόμενες τεχνικές μέτρησης συμμορφούνται προς το Παράρτημα V. Οι τιμές του διαστήματος εμπιστοσύνης (95%) στις οριακές τιμές εκπομπής της υποπαραγράφου (α) της παραγράφου (7) του Κανονισμού 9, και σημείων 1, 2, 3 και 5 του Πίνακα Α του Παραρτήματος II, δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις τιμές που ορίζονται στο σημείο 4 του Παραρτήματος V.

Παράρτημα II. Πίνακας Α. Παράρτημα V.

(3) Ο Υπουργός ελέγχει την καταλληλότητα της εγκατάστασης και τη λειτουργία του αυτοματοποιημένου εξοπλισμού παρακολούθησης, προβαίνοντας επίσης σε ετήσια δοκιμή επιτήρησης.

(4) Οι διαδικασίες δειγματοληψίας και μέτρησης που χρησιμοποιούνται προκειμένου να τηρούνται οι υποχρεώσεις, οι οποίες επιβάλλονται για περιοδικές μετρήσεις καθενός από τους ατμοσφαιρικούς ρύπους και η θέση των σημείων δειγματοληψίας ή μέτρησης προσδιορίζονται στην άδεια που χορηγεί ο Υπουργός ή στους όρους που το συνοδεύουν ή σε γενικούς δεσμευτικούς όρους περί των απαιτήσεων μέτρησης που καθορίζει ο εκάστοτε Υπουργός με Γνωστοποίηση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. Οι απαιτήσεις για περιοδικές μετρήσεις καθορίζονται από τον Υπουργό σύμφωνα με το

Παράρτημα V.

Παράρτημα V.

Μετρήσεις στις εγκαταστάσεις

13.—(1) Στις υφιστάμενες εγκαταστάσεις αποτέφρωσης διενεργούνται οι ακόλουθες μετρήσεις, σύμφωνα με το Παράρτημα V:

(α) Συνεχείς μετρήσεις των ουσιών που αναφέρονται στην παράγραφο (7) του Κανονισμού 9 και στους Πίνακες Α και Β του Παραρτήματος II,

(β) συνεχείς μετρήσεις των ακόλουθων παραμέτρων της διαδικασίας της λειτουργίας:

Παράρτημα II. Πίνακας Α, Β.

(i) Θερμοκρασία, όπως αναφέρεται στις παραγράφους (2) και (6) του Κανονισμού 9,

(ii) συγκέντρωση οξυγόνου, πίεση, θερμοκρασία και περιεκτικότητα των εκπεμπομένων αερίων σε υδρατμούς,

(γ) τουλάχιστο δύο ετήσιες μετρήσεις των ουσιών που αναφέρονται στον Πίνακα Γ του Παραρτήματος II, και της παραγράφου (2) του Κανονισμού 10. Ωστόσο, κατά τους δώδεκα πρώτους μήνες λειτουργίας διενεργείται μια μέτρηση ανά δίμηνο,

Παράρτημα II.
Πίνακας Γ.

(δ) ο χρόνος παραμονής, η ελάχιστη σχετική θερμοκρασία και η περιεκτικότητα των καυσαερίων σε οξυγόνο, όπως ορίζεται στις παραγράφους (2) και (6) του Κανονισμού 9, ελέγχονται κατάλληλα τουλάχιστο μία φορά όταν η εγκατάσταση αποτέφρωσης τίθεται σε λειτουργία και υπό τις προβλεπόμενες δυσμενέστερες συνθήκες λειτουργίας.

(2) Η συνεχής μέτρηση του υδροφθορίου (HF) μπορεί να παραλείπεται εάν χρησιμοποιούνται μέθοδοι επεξεργασίας για το υδροχλωρίο (HCl) που διασφαλίζουν ότι δε γίνεται υπέρβαση της οριακής τιμής εκπομπής που αναφέρεται στο σημείο 3 του Πίνακα Α, του Παραρτήματος II και στο σημείο 3 του Πίνακα Β του Παραρτήματος II. Στην περίπτωση αυτή, οι εκπομπές HF υπόκεινται σε περιοδικές μετρήσεις.

Παράρτημα II.
Πίνακας Α, Β.

(3) Η συνεχής μέτρηση της περιεκτικότητας σε υδρατμούς δεν είναι απαραίτητη όταν το λαμβανόμενο δείγμα αερίων αποβλήτων ξηραίνεται πριν γίνει ανάλυση των εκπομπών.

(4) Οι μετρήσεις των ρύπων που αναφέρονται στο Παράρτημα II, μπορεί να μην είναι απαραίτητες εφόσον με βάση την άδεια εκπομπής επιτρέπεται η αποτέφρωση μόνο των επικίνδυνων αποβλήτων που δε συνεπάγονται μέσες τιμές των ρύπων αυτών υψηλότερες από το 10% των οριακών τιμών εκπομπής που ορίζονται στον Κανονισμό 10.

Παράρτημα II.

(5) Τα αποτελέσματα των μετρήσεων που γίνονται για να εξακριβωθεί η τήρηση των οριακών τιμών που ορίζονται στους Κανονισμούς 9 και 10 ανάγονται στις ακόλουθες συνθήκες:

(i) θερμοκρασία 273 K, πίεση 101,3 kPa, 11% οξυγόνο, ξηρό αέριο,

(ii) θερμοκρασία 273 K, πίεση 101,3 kPa, 3% οξυγόνο, ξηρό αέριο, στην περίπτωση της αποτέφρωσης χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων μόνο, όπως ορίζονται στην εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία για την καύση και τη διάθεση χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων.

(6) Όταν τα επικίνδυνα απόβλητα αποτεφρώνονται σε ατμόσφαιρα εμπλουτισμένου οξυγόνου, τα αποτελέσματα των μετρήσεων μπορούν να ανάγονται σε περιεκτικότητα οξυγόνου που καθορίζεται από τον Υπουργό, ανάλογα με τις ειδικές συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης. Στην περίπτωση της παραγράφου (4) του Κανονισμού 6, τα αποτελέσματα των μετρήσεων ανάγονται σε συνολική περιεκτικότητα σε οξυγόνο, όπως υπολογίζεται στο Παράρτημα IV.

Παράρτημα IV.

(7) Όταν οι εκπομπές των ρύπων μειώνονται με την επεξεργασία των αερίων αποβλήτων, η αναγωγή όσον αφορά τις περιεκτικότητες σε οξυγόνο που προβλέπονται στην πρώτη περίπτωση πιο πάνω, γίνεται μόνο εφόσον η μετρούμενη περιεκτικότητα σε οξυγόνο κατά την ίδια περίοδο όπως και για το σχετικό ρύπο, υπερβαίνει τη σχετική κανονική περιεκτικότητα σε οξυγόνο.

(8) Οι οριακές τιμές εκπομπής τηρούνται εφόσον—

(α) Όλες οι μέσες ημερήσιες τιμές δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπής, που καθορίζονται στην υποπαραγράφο (α) της παραγράφου (7) του Κανονισμού 9, και στον Πίνακα Α του Παραρτήματος II, και είτε

Παράρτημα II.
Πίνακας Α.

Παράρτημα II.
Πίνακας Β.

όλες οι ημίωρες μέσες τιμές κατά τη διάρκεια του έτους δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπής που καθορίζονται στη στήλη (α) του Πίνακα Β του Παραρτήματος II ή το 97% των μέσων ημίωρων τιμών κατά τη διάρκεια του έτους δεν υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπής που καθορίζονται στη στήλη (β) του Πίνακα Β του Παραρτήματος II,

Παράρτημα II.
Πίνακας Γ.

(β) όλες οι μέσες τιμές κατά τη δειγματοληπτική περίοδο που καθορίζονται στον Πίνακα Γ του Παραρτήματος II δεν υπερβαίνουν τις οριακές τιμές εκπομπής που καθορίζονται στον εν λόγω Πίνακα,

(γ) τηρούνται οι διατάξεις της υποπαραγράφου (β) της παραγράφου (7) του Κανονισμού 9.

Παράρτημα V.

(9) Δεν εξετάζεται κατά πόσο τηρούνται οι μέσες τιμές που καθορίζονται κατά τις περιόδους που αναφέρονται στην παράγραφο (3) του Κανονισμού 14. Οι μέσες ημίωρες και δεκάλεπτες τιμές καθορίζονται εντός του πραγματικού χρόνου λειτουργίας (συμπεριλαμβανομένων των περιόδων έναρξης και διακοπής λειτουργίας κατά την αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων) από τις μετρούμενες τιμές, αφού αφαιρεθεί η τιμή του διαστήματος εμπιστοσύνης (95%), το οποίο ορίζεται στο Παράρτημα V σημείο 4. Οι μέσες ημερήσιες τιμές προσδιορίζονται από αυτές τις επιβεβαιωμένες μέσες τιμές.

(10) Οι μέσες τιμές κατά την περίοδο δειγματοληψίας και, στην περίπτωση των περιοδικών μετρήσεων του υδροφθορίου (HF), οι μέσες τιμές για το HF καθορίζονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου (4) του Κανονισμού 12.

Υπέρβαση
οριακών τιμών-
βλάβες.

14.—(1) Εάν οι μετρήσεις που διενεργούνται σύμφωνα με τον Κανονισμό 13 δείξουν ότι σημειώθηκε υπέρβαση των οριακών τιμών εκπομπής, που καθορίζονται στους παρόντες Κανονισμούς, ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης ενημερώνει χωρίς καθυστέρηση τον Υπουργό.

(2) Η εγκατάσταση η οποία υπερβαίνει τις οριακές τιμές εκπομπής σταματά υποχρεωτικά να τροφοδοτείται με επικίνδυνα απόβλητα καθόσον χρόνο δεν πληροί τις οριακές τιμές εκπομπής, έως ότου η τροφοδότηση με τα εν λόγω απόβλητα επιτραπεί και πάλι από τον Υπουργό.

(3) Ο Υπουργός καθορίζει τη μέγιστη επιτρεπτή περίοδο για κάθε είδους τεχνικώς αναπόφευκτες διακοπές, διαταραχές ή βλάβες των συστημάτων καθαρισμού ή μέτρησης, κατά τη διάρκεια της οποίας οι συγκεντρώσεις στις απορρίψεις στην ατμόσφαιρα των ουσιών που υπόκεινται σε ρυθμίσεις μπορούν να υπερβαίνουν τις καθοριζόμενες οριακές τιμές εκπομπής. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει η εγκατάσταση να συνεχίζει την αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων για χρονική περίοδο μεγαλύτερη των 4 συνεχών ωρών. Επιπλέον, η αθροιστική διάρκεια λειτουργίας υπό τέτοιες συνθήκες στη διάρκεια ενός έτους πρέπει να είναι μικρότερη από 60 ώρες.

(4) Στην περίπτωση βλάβης, ο φορέας εκμετάλλευσης υποχρεούται να περιορίζει ή διακόπτει τη λειτουργία μόλις τούτο καταστεί εφικτό, έως ότου αποκατασταθεί η βλάβη. Στις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο (4) του Κανονισμού 6, διακόπτεται η τροφοδότηση επικίνδυνων αποβλήτων. Η συνολική περιεκτικότητα των απορρίψεων σε σκόνη δεν πρέπει, σε καμία περίπτωση, να υπερβαίνει τα 150 mg/m³ εκφρασμένη ως μέση ημίωρη τιμή. Επιπλέον, δεν πρέπει να γίνεται υπέρβαση της οριακής τιμής εκπομπής που καθορίζεται στο σημείο 2 του Πίνακα Α, του Παραρτήματος II, και το σημείο 2 του Πίνακα Γ του Παραρτήματος II. Όλες οι άλλες προϋποθέσεις που αναφέρονται στον Κανονισμό 9 πρέπει να πληρούνται.

Παράρτημα II.
Πίνακας Α, Γ.

15. Οι διατάξεις των παρόντων Κανονισμών εφαρμόζονται επίσης και για την αποτέφρωση PCB. Αποτέφρωση PCB.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ – ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΡΗΣΗΣ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

16. Στα πλαίσια εφαρμογής του Νόμου, σε συνδυασμό με τις σχετικές διατάξεις των παρόντων Κανονισμών, ο Υπουργός λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για διασφάλιση της τήρησης των όρων που επιβάλλονται στις εγκαταστάσεις αποτέφρωσης με βάση τους παρόντες Κανονισμούς. Έλεγχος τήρησης των όρων λειτουργίας.

17.—(1) Ο Υπουργός μεριμνά ώστε η έκθεση σχετικά με την εφαρμογή των παρόντων Κανονισμών να διαβιβάζεται στην Επιτροπή. Έκθεση εφαρμογής.

(2) Η πρώτη έκθεση καλύπτει την πρώτη πλήρη τριετία από την έναρξη ισχύος των παρόντων Κανονισμών.

18. Οι παρόντες Κανονισμοί τίθενται σε ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσής τους στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, εξαιρουμένου του Κανονισμού 17 που θα τεθεί σε ισχύ ύστερα από Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, η οποία θα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας. Έναρξη ισχύος των παρόντων Κανονισμών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

(Κανονισμός 2)

ΑΠΟΒΛΗΤΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ, ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΩΝ ΠΑΡΟΝΤΩΝ
ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ, ΔΕΝ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΑΠΟΒΛΗΤΑ:

- (α) Καύσιμα υγρά απόβλητα, συμπεριλαμβανομένων των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων, όπως ορίζονται στην εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία για την καύση και την διάθεση των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων εφόσον πληρούν τα ακόλουθα τρία κριτήρια:
- (i) η περιεκτικότητα κατά μάζα σε πολυχλωριωμένους αρωματικούς υδρογονάνθρακες, όπως πολυχλωριωμένα διφαινύλια (PCB) ή πενταχλωροφαινόλες (PCP), δεν υπερβαίνει τις συγκεντρώσεις που προβλέπονται στην σχετική εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία·
 - (ii) τα απόβλητα αυτά δεν περιέχουν άλλα συστατικά απαριθμούμενα στο Παράρτημα IV του περί Στερεών και Επικίνδυνων Αποβλήτων Νόμο του 2002 σε ποσότητες ή συγκεντρώσεις που δεν συμφωνούν με την επίτευξη των στόχων του προαναφερόμενου Νόμου και
 - (iii) η καθαρή θερμογόνος αξία ανέρχεται σε τουλάχιστον 30 MJ ανά kg,
- (β) οποιαδήποτε καύσιμα υγρά απόβλητα που δεν μπορούν να προκαλέσουν, στα καυσαέρια που παράγονται απευθείας από την καύση τους, άλλες εκπομπές εκτός από εκείνες που παράγονται από ακάθαρτο πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (diesel oil), όπως ορίζεται στην εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία για το περιεχόμενο θείου στα υγρά καύσιμα ή συγκέντρωση εκπομπών υψηλότερη από εκείνες που προκύπτουν από την καύση ακάθαρτου πετρελαίου εσωτερικής καύσης (diesel oil),

- (γ) επικίνδυνα απόβλητα που προκύπτουν από την εξερεύνηση και την εκμετάλλευση των κοιτασμάτων πετρελαίου και αερίου από εγκαταστάσεις ανοικτής θάλασσας και τα οποία αποτεφρώνονται επιτόπου,
- (δ) αστικά απόβλητα που καλύπτονται από την εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία που στοχεύει στην εναρμόνιση με την Οδηγία 89/369/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 1989 σχετικά με την πρόληψη της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προκαλείται από τις νέες εγκαταστάσεις καύσης αστικών απορριμμάτων,
- (ε) ιλύς από την επεξεργασία των υγρών αστικών αποβλήτων των συστημάτων αποχέτευσης, τα οποία δεν περιέχουν συστατικά απαριθμούμενα στον κατάλογο που εκδίδεται με βάση το άρθρο 3 του περί Στερεών και Επικίνδυνων Αποβλήτων Νόμου του 2002 που δε συμφωνούν με την επίτευξη των στόχων που ορίζονται στον προαναφερόμενο Νόμο.

..... του 2002.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ
(Κανονισμός 10)

ΟΡΙΑΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΕΚΠΟΜΠΗΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ Α: Μέσες ημερήσιες τιμές:

1. Ολική σκόνη	10 mg/m ³
2. Οργανικές ουσίες υπό μορφή αερίων και ατμών, εκφραζόμενες ως ολικός οργανικός άνθρακας	10 mg/m ³
3. Υδροχλώριο (HCl)	10 mg/m ³
4. Υδροφθόριο (HF)	1 mg/m ³
5. Διοξείδιο του θείου (SO ₂)	50 mg/m ³

ΠΙΝΑΚΑΣ Β: Μέσες τιμές ημΐωρου:

	(α)	(β)
1. Ολική σκόνη	30mg/m ³	10 mg/m ³
2. Οργανικές ουσίες υπό μορφή αερίων και ατμών, εκφραζόμενες ως ολικός οργανικός άνθρακας	20mg/m ³	10 mg/m ³
3. Υδροχλώριο (HCl)	60mg/m ³	10 mg/m ³
4. Υδροφθόριο (HF)	4mg/m ³	2 mg/m ³
5. Διοξείδιο του θείου (SO ₂)	200mg/m ³	50 mg/m ³

ΠΙΝΑΚΑΣ Γ: Όλες οι μέσες τιμές¹ για δειγματοληπτική περίοδο τουλάχιστον ημιώρου και το πολύ 8 ωρών:

1. Κάδμιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως κάδμιο (Cd)	σύνολο 0,05 mg/m ³
2. Θάλλιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως θάλλιο (Tl)	
3. Υδράργυρος και ενώσεις του εκφραζόμενες ως υδράργυρος (Hg)	0,05 mg/m ³
4. Αντιμόνιο και ενώσεις του εκφραζόμενες ως αντιμόνιο (Sb)	
5. Αρσενικό και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως αρσενικό (As)	
6. Μόλυβδος και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως μόλυβδος (Pb)	
7. Χρώμιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως χρώμιο (Cr)	
8. Κοβάλτιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως κοβάλτιο (Co)	σύνολο
9. Χαλκός και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως χαλκός (Cu)	0,5 mg/m ³
10. Μαγγάνιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως μαγγάνιο (Mn)	
11. Νικέλιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως νικέλιο (Ni)	
12. Βανάδιο και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως βανάδιο (V)	
13. Κασσίτερος και ενώσεις του, εκφραζόμενες ως κασσίτερος (Sn)	

Σημείωση:

- (1) Οι μέσες αυτές τιμές καλύπτουν επίσης τις εκπομπές των σχετικών βαρέων μετάλλων υπό μορφή αερίων και ατμών, καθώς και των ενώσεών τους.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ
(Κανονισμός 10)

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΙΣΟΔΥΝΑΜΙΑΣ ΓΙΑ ΔΙΟΞΙΝΕΣ ΚΑΙ ΔΙΒΕΝΖΟΦΟΥΡΑΝΙΑ

Για τον προσδιορισμό της συνολικής τιμής, όπως ορίζεται στην παράγραφο (2) του Κανονισμού 10, οι κατά μάζα συγκεντρώσεις των ακόλουθων διοξινών και διβενζοφουρανίων πρέπει να πολλαπλασιάζονται επί τους ακόλουθους συντελεστές ισοδυναμίας προ της αθροίσεως (χρησιμοποιείται η έννοια της τοξικής ισοδυναμίας)

		Συντελεστής τοξικής ισοδυναμίας
2,3,7,8	- Τετραχλωροδιβενζοδιοξίνη (TCDD)	1
1,2,3,7,8	- Πενταχλωροδιβενζοδιοξίνη (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	- Εξαχλωροδιβενζοδιοξίνη (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	- Εξαχλωροδιβενζοδιοξίνη (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	- Εξαχλωροδιβενζοδιοξίνη (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	- Επταχλωροδιβενζοδιοξίνη (HpCDD)	0,01
	- Οκταχλωροδιβενζοδιοξίνη (OCDD)	0,001
2,3,7,8	- Τετραχλωροδιβενζοφουράνιο (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	- Πενταχλωροδιβενζοφουράνιο (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	- Πενταχλωροδιβενζοφουράνιο (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	- Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	- Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	- Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	- Εξαχλωροδιβενζοφουράνιο (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	- Επταχλωροδιβενζοφουράνιο (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	- Επταχλωροδιβενζοφουράνιο (HpCDF)	0,01
	- Οκταχλωροδιβενζοφουράνιο (OCDF)	0,001

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

(Κανονισμός 6)

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΤΙΜΩΝ ΕΚΠΟΜΠΗΣ ΓΙΑ
ΤΗ ΣΥΝΑΠΟΤΕΦΡΩΣΗ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Η οριακή ή κατευθυντήρια τιμή για κάθε σημαντικό ρύπο και το μονοξείδιο του άνθρακα στα καυσαέρια που παράγονται από τη συναποτέφρωση των επικίνδυνων αποβλήτων πρέπει να υπολογίζεται ως εξής:

$$\frac{V_{\text{απόβλητο}} \times C_{\text{απόβλητο}} + V_{\text{διαδικασία}} \times C_{\text{διαδικασία}}}{V_{\text{απόβλητο}} + V_{\text{διαδικασία}}} = C$$

$V_{\text{απόβλητο}}$: ο όγκος των καυσαερίων που παράγονται από την αποτέφρωση μόνον επικίνδυνων αποβλήτων και καθορίζεται από το απόβλητο με τη χαμηλότερη θερμογόνο δύναμη που ορίζεται στην άδεια εκπομπής και ανάγεται στις συνθήκες που αναφέρονται στην παράγραφο (5) του Κανονισμού 13.

Εάν η θερμότητα που εκλύεται από την αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων δεν υπερβαίνει το 10 % της συνολικής θερμότητας που εκλύεται στην εγκατάσταση, το $V_{\text{απόβλητο}}$ πρέπει να υπολογίζεται βάσει μιας θεωρητικής ποσότητας αποβλήτων η οποία αποτεφρωνόμενη, θα οδηγούσε σε έκλυση θερμότητας ίση προς 10 % (η συνολική έκλυση θερμότητας είναι σταθερή).

$C_{\text{απόβλητο}}$: οι οριακές τιμές εκπομπής που καθορίζονται για εγκαταστάσεις που προορίζονται μόνο για την αποτέφρωση επικίνδυνων αποβλήτων (τουλάχιστον οι οριακές τιμές εκπομπής και η κατευθυντήρια τιμή για τους ρύπους και το μονοξείδιο του άνθρακα, όπως ορίζονται στις παραγράφους (1) και (2) του Κανονισμού 10 και στην παράγραφο (7) του Κανονισμού 9.

$V_{\text{διαδικασία}}$: ο όγκος των καυσαερίων που παράγονται από τη διεργασία της εγκατάστασης συμπεριλαμβανομένης της καύσης των επιτρεπόμενων καυσίμων που χρησιμοποιούνται συνήθως στην εγκατάσταση (χωρίς τα επικίνδυνα απόβλητα) και καθορίζονται βάσει της περιεκτικότητας σε οξυγόνο στην οποία πρέπει να ανάγονται οι εκπομπές, όπως ορίζεται στην εκάστοτε ισχύουσα νομοθεσία. Ελλείπει νομοθεσίας

για εγκαταστάσεις αυτού του είδους, πρέπει να χρησιμοποιείται η πραγματική περιεκτικότητα του καυσαερίου σε οξυγόνο, χωρίς να αραιώνεται με αέρα που δεν είναι απαραίτητος για τη διεργασία της καύσης. Η αναγωγή σε άλλες συνθήκες ορίζεται στην παράγραφο (5) του Κανονισμού 13.

C_{διαδικασία}: οι οριακές τιμές εκπομπής των σημαντικών ρύπων και του μονοξειδίου του άνθρακα στο καυσαέριο των εγκαταστάσεων οι οποίες ανταποκρίνονται στη νομοθεσία που ισχύει για τέτοιες εγκαταστάσεις όταν καίουν τα συνήθως επιτρεπόμενα καύσιμα (χωρίς επικίνδυνα απόβλητα). Ελλείψει τέτοιας νομοθεσίας, χρησιμοποιούνται οι οριακές τιμές εκπομπής που καθορίζονται στην άδεια εκπομπής. Ελλείψει σχετικών τιμών στην άδεια εκπομπής, χρησιμοποιούνται οι πραγματικές συγκεντρώσεις κατά μάζα.

C: η συνολική οριακή τιμή εκπομπής ή ενδεικτική τιμή για το CO και τους σημαντικούς ρύπους που αντικαθιστά τις οριακές τιμές εκπομπής και την κατευθυντήρια τιμή όπως ορίζονται στην παράγραφο (7) του Κανονισμού 9 και στις παραγράφους (1) και (2) του Κανονισμού 10. Η συνολική περιεκτικότητα σε οξυγόνο για την αντικατάσταση της περιεκτικότητας σε οξυγόνο για την αναγωγή που αναφέρεται στους Κανονισμούς 9 και 10 υπολογίζεται βάσει της παραπάνω περιεκτικότητας, τηρουμένων των μερικών όγκων.

Δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ρυπαρόνες ουσίες και το CO που δεν προέρχονται απευθείας από την καύση επικίνδυνων αποβλήτων ή από καύσιμες ύλες (π.χ. από υλικά τα οποία είναι απαραίτητα για την παραγωγή ή από προϊόντα), καθώς και το CO το οποίο δημιουργείται απευθείας από αποτέφρωση, εάν:

- (α) οι υψηλότερες συγκεντρώσεις CO στο αέριο της καύσης απαιτούνται για τη διαδικασία παραγωγής και
- (β) στο C_{απόβλητο} (κατά τον ανώτερο ορισμό) η τιμή για διοξίνες και φουράνια τηρείται.

Σε κάθε περίπτωση, ανάλογα με τα επικίνδυνα απόβλητα που μπορούν να συναποτεφρώνονται, η συνολική οριακή τιμή εκπομπής (C) πρέπει να υπολογίζεται κατά τρόπο ώστε να μειώνονται στο ελάχιστο οι εκπομπές στο περιβάλλον.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V
(Κανονισμός 10)

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΜΕΤΡΗΣΗΣ

1. Οι μετρήσεις για τον προσδιορισμό των συγκεντρώσεων ατμοσφαιρικών ρύπων σε αεριαγωγούς πρέπει να είναι αντιπροσωπευτικές.
2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου (3) η δειγματοληψία και η ανάλυση όλων των ρύπων, εκτός των διοξινών και των φουρανίων, καθώς και οι μέθοδοι μέτρησης αναφοράς για τη βαθμονόμηση των αυτομάτων συστημάτων μέτρησης, πρέπει να διεξάγονται όπως ορίζεται από τα πρότυπα CEN που καταρτίζονται βάσει εντολής της Επιτροπής. Μέχρι να καταρτισθούν τα πρότυπα CEN οι ανωτέρω μέθοδοι και οι τεχνικές μέτρησης πρέπει να ανταποκρίνονται στις προδιαγραφές του Κυπριακού Οργανισμού Προτύπων και Ελέγχου Ποιότητας ή ελλείψει αυτών σε διεθνώς δόκιμες και αναγνωρισμένες τεχνικές βιομηχανικών μετρήσεων και να παρέχουν αναπαραγώγιμα και συγκρίσιμα αποτελέσματα.
3. Η δειγματοληψία και η ανάλυση των διοξινών και των φουρανίων, καθώς και οι μέθοδοι μέτρησης αναφοράς γίνονται σύμφωνα με τις εναρμονισμένες μεθόδους που είναι οι μέθοδοι μετρήσεων της κατά μάζα συγκέντρωσης διοξινών και φουρανίων στις ατμοσφαιρικές εκπομπές EN 1948: «Εκπομπές από σταθερές πηγές: καθορισμός της κατά μάζα συγκέντρωσης σε PCDD/PCDF, μέρος 1, δειγματοληψία, μέρος 2, απομόνωση και καθαρισμός, μέρος 3 ταυτοποίηση και ποσοτική ανάλυση», που κατάρτισε η ευρωπαϊκή επιτροπή τυποποίησης (CEN). Η διαδικασία παρακολούθησης των διοξινών και των φουρανίων μπορεί να επιτρέπεται μόνον αν το όριο ανίχνευσης για τη δειγματοληψία και την ανάλυση των επιμέρους διοξινών και φουρανίων είναι αρκετά χαμηλό, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα εξαγωγής ουσιαστικού αποτελέσματος σε όρους ισοδύναμης τοξικότητας.
4. Οι τιμές των διαστημάτων εμπιστοσύνης 95 % που καθορίζονται στις οριακές τιμές εκπομπής δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα ακόλουθα ποσοστά των οριακών τιμών εκπομπής:

Μονοξειδίο του άνθρακα (Κανονισμός 9, παράγραφος 7, υποπαράγραφος (α))	10%
Διοξειδίο του θείου (σημείο 5, Πίνακας Α, Παράρτημα ΙΙ)	20%
Ολική σκόνη (σημείο 1, Πίνακας Α, Παράρτημα ΙΙ)	30%
Ολικός οργανικός άνθρακας (σημείο 2, Πίνακας Α, Παράρτημα ΙΙ)	30%
Υδροχλώριο (σημείο 3, Πίνακας Α, Παράρτημα ΙΙ)	40%